

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

getobt; drie maanden lang. Hij was, zoo als de bureu zeiden, die van tijd tot tijd eens kwamen kijken, hij was van den rand des grafs verlost. Nu was hij gelukkig weer beter en kon hij reeds langs de stoelen en tafel de kleine, maar nette kamer doorloopen.

Men zegt wel eens dat een ongeluk nooit alleen komt, en of dat gezegde waarheid is of leugen wil ik thans niet bepleiten, doch een droeve ervaring had aan vrouw Van Zanten de waarheid van 't spreekwoord genoegzaam bewezen. Door haar waken en optrekken „bij nacht en ontij” was zij doodelijk zwak en eindelijk ernstig krank geworden. Buurvrouw Schuurmans zei: „'t Is niet in 't goeie mensch d'r kleeren gaan zitten dat tobben en sloven met den jongen. Maar ze heit em toch gelukkig mogen houden.”

Gelukkig, zoo zeggen wij vrouw Schuurmans van harte na, want de weduwe Van Zanten had reeds drie lieve kinderen, twee meisjes en een jongentje, ten grave zien dragen, en wat haar nog meer had gesmart was, dat ze ook haar lieven man door den dood van haar had zien wegnemen. Nooit zou, nooit kon ze dien zwaren slag vergeten, en zoo de Heere haar niet bijzonder had gesterkt, voorzeker, zij zou haar Hendrik niet lang overleefd hebben. Met drie kleine kinderen was de arme weduwe achter gebleven. De oudste was elf, de tweede zeven en de jongste één jaar oud. Wat dunkt u, lezers, was het jaar 1871 voor haar niet geweest een jaar van smart en tegenspoed? En toch hoorde men haar vaak zingen:

Als ik, omringd door tegenspoed,
Bezwijken moet,
Schenkt Gij mij zegen.

Wat moest de goede vrouw nu beginnen? Haar man, die altijd voor haar en hare kinderen had kunnen zorgen, ach, hij was nu niet meer! Van hem kon ze dus niets meer verwachten. Maar alle steun was haar nog niet ontvallen, en toch behoefde zij zich volstrekt niet op menschen te verlaten. Zij had den Heere Jezus lief,

Hem kende ze als haren Heiland en Zaligmaker; op Zijne hulp kon zij dus veilig rekenen. En ja, het duurde ook niet lang of Hij gaf uitkomst, zelfs boven bidden en denken.

't Was 1 Januari anno 1872. De lieflijke winterzon zond hare verkwikkende stralen door het smalle raampje, dat op den straatweg uitkwam. Het was vinnig koud daarbuiten en daarom had vrouw Van Zanten zich gehaast om van de weinige brandstoffen, die zij nog bezat, de kachel aan te maken, opdat, wanneer de kinderen straks ontwaakten, zij niet behoeften te bibberen van koude.

De oude friesche klok wees op half acht. En toch had de zorgzame moeder reeds vele huiselijke bezigheden verricht. En dat in den winterdag, wanneer men liefst een uurtje langer dan in den zomer te bed blijft liggen. Vrouw Van Zanten echter wist niet van „liefst”, zij kende alleen haar moederlijke plicht, en dit was eigenlijk het liefste wat zij deed. Thans wilde zij zich echter een oogenblikje rust gunnen. Rust gunnen? Neen, liever herroep ik dat woord en ik stel daarvoor in de plaats: In stille overdenking wilde zij het jaar thans aanvangen met haren God. Zij sloeg haar Bijbel open en las Lukas 12, waar de Heiland zulke troostvolle woorden spreekt. Er speelde een blijde glimlach om hare lippen, die, ofschoon zij zich onbespied waande, door haar elfjarig dochtertje Dora werd opgemerkt. Dora kende dat blijde lachje harer lieve moeder reeds, want telkens wanneer zij moeder in den Bijbel had zien lezen, had zij dat opgemerkt en dan dacht het meisje: „Wat moet de Bijbel toch wel een prettig boek wezen voor groote menschen; zoo vaak moeder daarin leest, ziet zij er zoo vriendelijk en vergenoegd uit, meer nog dan wanneer kleine Johan zijn mollige armpjes om haar hals slaat. Jammer, dat ik maar zoo weinig van lezen houd.”

Deze alleenspraak werd thans door Dora herhaald, terwijl zij haar moeder van uit haar ledikantje gadesloeg.

in volle zee, dan kunnen we ons vertoonen."

"Als hij ons maar niet overboord werpt, want dan zijn we voor de haaien! merkt Willem op.

"Wanneer je zoo bang bent, moet je maar thuis blijven," antwoordt Dirk vinnig. "De kapitein kan best zulke jongens als wij zijn, gebruiken. Misschien worden we nog wel eens admiraal, zooals Piet Hein en De Ruiter. In allen gevalle zullen we een plezierig leven hebben, veel prettiger dan op de schoolbanken."

"Dat geloof ik ook" zegt Willem. "Maar wanneer zullen we nu vertrekken, denkt ge?"

"Lang moeten we niet wachten, meent de ander. Van uitstel komt afstel. Laten we 't maar op van middag bepalen. Je gaat om twaalf uur heel gewoon naar huis om te eten, brengt 's middags het geld mee en dan gaan we in plaats van naar school, op reis. Begrepen?"

"Volkomen, zegt Willem. Ik hoop maar, dat het plannetje goed gelukt."

Dienzelfden avond heerschte er in Reijers gezin groote angst. "Waar blijft Willem toch?" zeiden vrouw Reijer en Rika tot elkaar. "Zou de jongen alweer school moeten blijven? 't Beste is, dat gij even naar school gaat, zei moeder. Rika ging, maar kwam spoedig met de boodschap, dat Willem dien middag niet ter school was geweest. En nu was het reeds zeven uur! Zou hij dan bij Dirk van Stralen zitten? Weer ging Rika er op uit, maar hoorde weldra, dat ook Dirk nog niet was thuisgekomen en de Van Stralens evenmin wisten, waar hij gebleven was.

Nu werd de zaak ernstig. 't Was wel te begrijpen, dat de jongens samen waren weggegaan, maar waarheen? Dat was de vraag. Reijer, anders niet gauw van streek, werd nu werkelijk ook ongerust. Zelf ging hij de stad in en vroeg aan ieder naar de beide jongens, maar, vreemd genoeg, niemand had de knapen gezien. Zoo werd het acht uur, negen uur en nog waren de jongens niet te vinden. Moeder Reijer werd gedurig angstiger. "O, als hij maar niet

verdronken is! Misschien zijn de jongens wel stil gaan roeien op de rivier!"

Die gedachte liet de arme vrouw rust noch duur. In den laten avond ging zij nog de straat op, de stad uit en liep snikkend buiten aan de rivier in het duister te turen of zij ook een spoor van haar Willem gewaar werd! Zij vroeg den veerman of er ook dien avond jongens van hem een bootje gehuurd hadden, maar de veerman antwoordde, Willem al in geen weken gezien te hebben.

Om tien uur ging Reijer naar den Burgemeester en verhaalde, wat er was voorgevallen. Deze beloofde te doen, wat hij kon, zond een paar agenten uit, maar zonder eenig gevolg.

Schrikkelijk was het voor de bedroefde ouders, om zoo den nacht in te gaan. Vrouw Reijer ging in de eenzaamheid en stortte haar hart uit voor den Heere. Zij smeekte Hem, te waken over Willem, waar hij zich dan ook mocht bevinden. Toen beproefde zij te slapen. Lang was dat vruchteloos; eindelijk viel zij in een onrustigen sluimer. Zij droomde. Alleen stond zij aan den oever der rivier. In het midden lag Willem, haar jongen. Beide handen strekte hij naar zijne moeder uit en smeekte om hulp. Maar zij kon hem niet bereiken. Even spartelde hij nog om boven te blijven, toen zonk hij.

Met een angstkreet wordt vrouw Reijer wakker. Maar wat is dat? Wordt er gescheld?

Ja waarlijk, daar hoort zij haar man de trap afgaan, een kort gesprek voeren en weer naar boven komen. Schielijk is zij opgesprongen, Reijer tegemoet.

"O, daar is hij, mijn jongen!" barst de ontroerde moeder uit, toen zij tot hare verbazing Willem terugziet. "O, mijn kind! Waarom hebt gij mij dit aangedaan?" vraagt zij snikkende.

Geen woord komt er over Willems lippen. Hij, anders zoo spoedig met zijn woorden gereed, staat nu met doodsbleek gezicht en neergeslagen oogen voor zich te staren. Alleen het trillen van zijn lippen verradt zijne onrust en zijne ontevredenheid.

„Jongen, geeft gij uwe moeder geen antwoord?” zegt de bedroefde vrouw. „Uw vader en ik hebben den ganschen avond naar u gezocht. Gij hadt eigenlijk zware straf verdiend! Vertel nu eens, hoe gij er toe gekomen zijt om weg te loopen en waar gij geweest zijt!”

Reijer had al dien tijd dat tooneel zwijgend aangestaard. Inwendig kampte hij met zijn toorn, die de overhand behield, nu de vreeze weg was. „Neen, vrouw!” zegt hij. „Van avond niet meer. Morgen zullen we hem wel nader spreken. Ik moet er eens ernstig over denken, wat ik met den jongen doen zal!”

Willem stond nog altijd schuw bij de deur alsof hij niet in het ouderlijk huis, maar bij vreemden was.

„Willem,” zeide zijne moeder, „ga dan maar naar bed. Vergeet niet, vooraf uwe knieën te buigen om den Heere te smeeken, uw misdrijf u te vergeven en Hem te danken, dat Hij u weer veilig tehuis heeft gebracht.”

Willem ging. Of hij moeders raad gevolgd heeft?

Ach! Ik vrees van neen. Wel hoorde moeder, die nog een poos wakker lag, af en toe een gesmoord snikken, komende uit de alkoof, waar Willem lag. Eindelijk werd alles stil. Willem was ingeslapen. Hoewel hij den Heere vergat en zondigde tegen Gods geboden, nochtans waakte God over hem en deed hem den volgenden morgen weder in gezondheid ontwaken.

Hoe was Willem weer thuis gekomen?

Nu, dat is spoedig verteld. Stoutmoedig waren de twee gelukzoekers in den trein gestapt en hadden de reis naar Rotterdam gemaakt. Niemand had hen met vragen lastig gevallen. Daar gekomen, hadden zij een paar uur door de stad geslenterd, tot het duister begon te worden. Toen begaven zij zich naar de haven, waar de groote zeeschepen lagen, bestemd voor Londen, Hamburg, en andere plaatsen in het Buitenland. Langen tijd liepen zij heen en weer, keken overal rond en waagden ein-

delijk schoorvoetend de loopplank op te gaan van een groote stoomboot, bestemd voor Engeland. „Die zal van avond nog vertrekken” denken zij, ziende de groote rookwolken, die uit de pijp opstijgen.

„Willem, jij voorop!” zegt Dirk.

Willem waagt het. Nauwelijks evenwel heeft hij zijne voeten op het dek gezet of daar roept een knecht hem toe: „Jongen, wat moet jij daar?”

Willem zag, dat hij ontdekt was en wist niets beters te doen, dan zoo gauw hij kon, weer weg te loopen. Het plan was mislukt.

Nu was goede raad duur.

Wat zouden de beide knapen beginnen?

„Wij kunnen toch den nacht niet onder den blooten hemel doorbrengen” zeide Willem.

„Neen, dat gaat moeielijk”, stemde Dirk toe. „Wij moeten op de boot. Zij staat op het punt van te vertrekken.”

„Zullen we het dan nog eens probeeren”, vroeg Willem.

„Zeker,” is Dirks antwoord. „’t Is het eenige, wat we doen kunnen. In ’t ergste geval maken we ons bekend.”

Zoo gezegd, zoo gedaan. De jongens wachtten het oogenblik af, dat eenige passagiers aan boord gingen en meenden toen ongemerkt tusschen de anderen te kunnen doorsluipen. Maar dat ging niet zoo gemakkelijk, als zij gedacht hadden. Weer roept een matroos hun toe: „Jongens, wat moet je hebben?”

„O,” zegt een ander, „dat zijn dezelfde jongens, die ik daar straks al heb weggejaagd. Zal je nu dadelijk heengaan en voor goed?”

„Wij willen den kapitein spreken,” antwoordt Dirk van Stralen, die het uiterste wil beproeven.

„Daar heeft de kapitein geen tijd voor” antwoordt de matroos. „Maak nu maar heel gauw, dat je weg komt!”

Juist willen de jongens weggaan, toen een man van circa 40 jaren van een streng, ontzagwekkend uiterlijk tot Dirk zegt: „Nu, knaap! Wat wil je dan? Ik ben de kapitein.”

Dirk schrok, toen hij daar zoo onverwacht voor den gezagvoerder van het groote zeeschip stond. Maar hij verstoutte zich en antwoordde :

„Wij willen in uw dienst treden, heer kapitein. Kan u ons als scheepsjongens gebruiken? Wij zullen ons best doen.”

„Zoo, zoo! hernam de kapitein. Je namen en woonplaats?”

„Ik ben Dirk van Stralen en mijn kameraad heet Willem Reijer. Wij wonen te X . . . en zijn met de spoor van middag meegekomen.”

„Juist. En je vader? Is die ook meegekomen?”

„Neen, mijnheer.”

„Dat is vreemd. Weten je ouders ervan, dat je hier zijt?”

„Neen, mijnheer de kapitein. Wij hadden thuis zulk een slecht leven en moesten daarom stil weggaan.”

„Hm! Nu weet ik genoeg” denkt de kapitein. Maar hardop zegt hij: „blijft dan maar zoolang hier, jongens.”

Daarop geeft hij op zachten toon een bevel aan een der matrozen, die onmiddellijk het schip verlaat.

De jongens zijn in groote spanning. Wat zal er met hen gebeuren? Zullen zij mogen medegaan?

Weinige oogenblikken daarna komt de matroos terug. Maar hoe ontstellen zij, toen hij twee agenten van politie medebrengt.

De kapitein spreekt ook tot hen eenige woorden en daar moeten Dirk en Willem tusschen de beide agenten mede.

Verzetten durven zij zich niet. Veel

spreken, evenmin. Niet wetende, wat hun boven het hoofd hangt, gaan ze gewillig mede.

Waar zal men hen brengen?

Naar de gevangenis, misschien?

„Ach, wat ben ik begonnen” zegt Willem in zichzelf.

Na eenige straten te hebben doorgelopen, komen zij weder aan het station. Een der agenten neemt kaartjes voor de jongens en eer zij het weten, zitten zij weer samen in den trein.

Daar zitten zij nu weer bij elkander, ternauwernood bekomen van verwondering over hetgeen met hen heeft plaats gehad.

„Waar zou deze trein heengaan, Dirk?” zegt Willem.

„k Weet het niet,” is Dirks antwoord. „Ik geloof naar X.”

„Als wij daar aankomen, zullen wij dan weer naar huis gaan?” vraagt Willem verder.

„Ik niet, dat begrijp je,” zegt Dirk. „Zoo laf zult gij, hoop ik, ook niet zijn.”

De kwade jongens hadden echter buiten den waard gerekend. Want, wel kwamen ze te X. aan, maar daar werden zij weder opgewacht door twee agenten van politie, die een telegram uit Rotterdam hadden ontvangen, dat zij aan den trein moesten staan, om de jeugdige vluchtelingen op te wachten.

Een der agenten nam Dirk met zich mede en de ander Willem. Zoo brachten zij de ongehoorzame knapen bij hunne bedroefde ouders terug.

(Wordt vervolgd.)

NAAR HET NOORDEN

DOOR

J. J. WOLBEEK.

Wanneer ge een kaart van Europa met de hoofdverkeerwegen voor u legt, zult ge daarop een lijn zien aangegeven, ongeveer in de richting naar het Noord westen. Het uiteinde dier lijn vindt ge bij de plaats

Reikjavik op het eiland IJsland. U van dat stuk land, zoover in zee gelegen iets mede te deelen, is het doel van dit schrijven. De lijn, waarvan we daar spraken, geeft de richting aan, die de stoomboot

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

Bladz.

J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

versje te leeren, daar hij er de heele week tijd voor had. Maar gewoonlijk dacht hij er niet om, vóór de meester gereed stond, het hem te overhooren. Dan kende hij het niet en moest het na schooltijd blijven leeren.

„Och moeder! Ik zou 't wel geleerd hebben, maar ik ben mijn psalmboekje kwijt” geeft hij ten antwoord.

„Waarom heb je 't dan niet behoorlijk weggelegd” zegt de moeder. Nu geeft zij hem haar eigen kerkboek met zilveren sloten en beveelt hem, het spoedig te leeren.

Willem had een goed geheugen en begon dadelijk.

't Was psalm 130 vers 2.

„Zoo Gij in 't recht wilt treden
O Heer! en gadeslaan
Onze ongerechtigheden
Ach! Wie zal dan bestaan?
Maar neen! Daar is vergeving
Altijd bij U geweest.
Dies wordt Gij Heer! met beving
Recht kinderlijk gevreesd.

't Was hem maar te doen, om 't zoo gauw mogelijk te kennen. Daarom dreunde hij zoo snel mogelijk achter elkander de regels op, zonder er bij te denken, wat deze heerlijke woorden beteekenden. Indien het Fransch of Duitsch was geweest, zou Willem er niet minder van begrepen hebben dan nu. Waarlijk niet, omdat het hem aan verstand ontbrak, maar alleen, omdat hij zich geene moeite gaf er over na te denken.

„Foei, Willem!” zegt zijne moeder, „moet gij zoo onverschillig omgaan met Gods Woord?”

„'t Is me ook een versje! Ik begrijp er niets van. Wat heb ik daar nu aan?” geeft hij gemelijk ten antwoord.

„Kind! Spreek zoo niet,” zegt de moeder smartelijk getroffen. „In dat versje hebt gij alles, wat gij voor de eeuwigheid noodig hebt. Bid den Heere, dat Hij uwe oogen opene en gij het bij het licht des Heiligen Geestes moogt leeren verstaan.

Zoudt *gij* voor God bestaan kunnen, Willem, als Hij uwe ongerechtigheden gade-

sloeg? Hoe schrikkelijk zou uw lot zijn, als Hij met u *naar recht* handelde. Kind! Bedenk toch, dat wij allen van nature zondig en verloren zijn voor Gods aangezicht.

Hoe dikwijls zijt gij uwen ouders en meesters ongehoorzaam geweest, die God toch over u gesteld heeft. Daarmee hebt gij gezondigd tegen den Heere zelve. Geen dag gaat er voorbij, waarin gij niet Zijne geboden overtreedt. In plaats van voor Hem te leven, bedenkt gij dagelijks alleen, hoe gij allerlei kwaad zult uitvoeren! Willem! wat zult gij antwoorden, als Hij u daarover rekenschap afvraagt?”

Willem zweeg. Hij keek nauwlettend in zijn boekje, alsof hij ijverig leerde. Toch was hij niet op zijn gemak. Er was eene stem in zijn binnenste, die zeide, dat moeder eigenlijk gelijk had. 't Was de stem van God, die door het geweten tot hem sprak en hem waarschuwde voor het verderf, dat hij tegenging.

Maar die stem wilde Willem liever niet hooren. Hij verzette er zich inwendig tegen en dacht: „Welk een akelig versje is dat toch! Ik zal blij zijn, als ik het heb opgezegd. Dan zal ik het maar gauw weer vergeten!”

Maar hij zou het niet vergeten! God zelve zou het met vlammend schrift schrijven op de tafelen van zijn hart en dat versje, het zou hem later liever zijn dan alle liederen dezer wereld!

O, kinderen! Ik weet niet, of gij eene moeder hebt, zooals vrouw Reijer was. Maar *als* gij er zoo eene hebt, dankt er dan den Heere vurig voor, en hebt haar hartelijk lief, want dan schonk God u in haar het beste, wat Hij u op aarde geven kon!

Want, welk eene moeder was deze vrouw! Zelve zoo zwak van lichaam en telkens lijdend, dacht zij niet aan zichzelf, maar steeds aan anderen. 't Gesprek met Willem had diepen indruk op haar gemaakt. Zijne onverschilligheid had haar pijnlijk aangedaan. Zij hoopte zoo telkens, verandering ten goede te zien in den knaap. Zoo dikwijls had zij reeds den Heere aangeroepen

en Hem gesmeekt, haar kind te bekeeren! Ach! Zou zij dat nimmer mogen aanschouwen?

Maar toch, een andere weg was er niet. God alleen kon helpen. Hij, de Almachtige, kon alleen dat stugge, harde gemoed van haar kind verbreken. En daarom, toen Willem naar school was, ging zij weder alleen naar haar kamertje. Daar knielde zij neder en riep tot den God haars levens.

Zij stortte het bedroefde hart voor Hem uit en smeekte Hem om redding, om genade voor haar kind, dat zij, ondanks zijn onbuigzaam karakter, zoo liefhad.

Zij pleitte bij den Heere op Zijn Verbond, dat Hij toch ook met dit kind gesloten had. „'t Is toch, zeide zij, gedoopt in Uwen driemaalheiligen Naam. Gij hebt toch ook van mijnen Willem gezworen, dat Gij geen lust hebt in zijnen dood, maar daarin, dat hij leve en zich bekeere. Bij U toch is vergeving, opdat Gij gevreesd wordt.”

Zoo bad en worstelde zij onder een vloed van tranen. Eindelijk stond zij op. Een kalme rust was op haar gelaat. Zij was getroost en gesterkt. Zij geloofde, dat ondanks alles, haar kind niet zou verloren gaan. Want Hij, de trouwe God des Verbonds, zou te Zijner tijd redding geven.

Eenige dagen later was het Zondag. In het kerkgaan had Willem nooit veel lust. Gewoonlijk zat hij in Gods huis rond te kijken en aan allerlei dingen te denken in plaats van te luisteren naar de prediking van het Woord, dat hem wijs had kunnen maken tot zaligheid. Liever bleef hij thuis of ging naar zijne makkers.

Daar vader en moeder evenwel wilden, dat hij meeging, kon hij het moeielijk laten.

Op zekeren Zondag zeide moeder tot hem, dat hij alleen naar de kerk moest gaan.

Vrouw Reijer, die af en toe sukkelende was, voelde zich niet al te wel en vond het daarom beter, thuis Gods Woord of een stichtelijk boek te lezen. Reijer zelf was verhinderd. Hij moest wegens dienstzaken naar het Postkantoor.

Want, jammer genoeg, ook op den Dag

des Heeren gaat de Postdienst in ons land evengoed door als op andere dagen. Daardoor moeten duizenden ambtenaren, in plaats van den Dag des Heeren aan God en Zijn dienst te wijden, hun gewone werk doen. Zoo ging het ook Reijer. Eenmaal in de vier weken had hij een vrijen Zondag. Nu moest hij evenwel brieven rondbrengen en was daardoor verhinderd, op te gaan naar Gods huis. Zoo kwam het, dat Willem alleen ter kerke zou gaan.

Moeder vermaande hem goed te luisteren en zeide: „Pas op, jongen! dat je me straks vertellen kunt, waarover de dominé gepreekt heeft.” Weinig vermoedde de arme vrouw, hoe zij haar kind zou terug zien!

Want, Willem zou dien morgen niet naar de kerk gaan. Wel was hij het van plan, maar daar komt hij Dirk van Stralen tegen met een paar schaatsen in de hand. De jongens hadden elkaar een tijdlang buiten de schooluren niet gezien. Reijer had, sinds de vlucht, die wij in 't vorige hoofdstuk verhaald hebben, aan Willem allen omgang met Dirk verboden.

„Zoo Dirk! ga je schaatsenrijden?” zegt Willem. „Ja,” is het antwoord. „Op de gracht, achter het plantsoen. En jij?”

„Ik ga naar de kerk” zeide Willem.

„Naar de kerk?” spotte Dirk. „Begin je zoo vroom te worden, ventje? O ja, je moet ook dominé worden, is het niet?”

„Kom, ga liever met mij mee schaatsenrijden, dat doe je toch ook liever, dan je in de kerk zitten vervelen, is het niet zoo?”

't Was werkelijk Willems voornemen geweest naar de kerk te gaan. Maar spot was iets, dat hij o zoo moeielijk verdragen kon. Hoe kwam het, dat hij zich nu plotseling er voor *schaamde*, dat hij op den rustdag naar Gods huis ging?

„Ja natuurlijk, ik zou ook liever schaatsenrijden,” zegt hij. „Maar ik heb geene schaatsen bij mij. Ik kan ze nu toch moeielijk thuis gaan halen?”

„O, dat is niemendal,” zegt Dirk. „Ga maar met mij mee, dan geef ik je de schaatsen van mijn broer. Die zijn je misschien wel iets te groot, maar dat hindert minder.”

besluit, maar ze beloofde toch, dat ze de zaak zou onderzoeken.

Den volgenden dag liet ze haar rijtuig inspannen, reed er mee naar 't dorp en liet tot verbazing van al de burens bij vrouw Van der Heuvel stilhouden. De freule deed wel veel goed, maar ze was al op haar jaren gekomen en reed daarom zelden meer uit.

Ons vrouwtje stond vrij beteuterd, toen ze daar opeens zulk een voorname bezoeker bij zich kreeg. Anders was ze zoo spraakzaam, maar nu bleven de woorden haar in de keel steken. Dat de freule nu ook juist op den middag komen moest! Haar aardappeltjes hingen over en de koffieboel stond nog vuil, 's namiddags was 't veel netter in haar kamertje. Als ze dan ook een stoel heeft aangeboden, loopt ze heen en weer, „veegt hier wat stof weg, zet daar een stoof recht en blijft maar af en aan dreutelen.

„Komaan, vrouwtje”, zegt de freule, „laat je meubeltjes nu maar even met rust. Ik zie wel, dat je helder en zindelijk bent. 's Middags vóór twaalven is bij mij ook alles nog niet op orde”.

Dát was een pak van haar hart. En ze begint de freule uit te leggen, dat ze oud is en gebrekkig wordt en dat ze alles alleen moet doen, want dat ze o, zoo zuinig moet leven om rond te komen.

„Maar toch”, gaat ze voort, „ik mag niet klagen. Tot hiertoe heeft de Heere alles wèl gemaakt. Hij zorgt voor mij als een Vader. Ik heb nergens gebrek aan en er wordt een schoone erfenis voor mij bewaard in den Hemel. Wat kan ik beter wenschen?”

Die rijke voorname dame en deze arme, oude vrouw verstonden elkander volkomen. Want hoe groot de afstand tusschen beide ook was, toch waren ze samen op weg naar één stad: het Jeruzalem, dat boven is.

Even later kwamen Dirk en Mina uit school gehuppeld, zooals kinderen dat gewoon zijn. Druk en vol beweging kwamen ze de kamer binnen, maar hun drukte bekoelde heel wat en ze krabbelden haastig

achteruit, toen ze daar een vreemde dame op tante's leunstoel zagen zitten. Ze wilden zonder iets te zeggen maar weer weg-snappen.

„Komt eens hier, kinders”, zei de freule, „ik heb wat voor je!”

Als dát gezegd wordt, is elk kind nieuwsgierig.

De freule haalde eenige keurige plaatjes voor den dag, liet ze de kinderen zien en lokte ze zodoende dichterbij. Allengs week hun schuchterheid en weldra stonden ze rechts en links van den stoel der dame.

Dirk moest telkens lezen wat er onder stond en dan konden beide vertellen, wat ze van zoo'n plaatje wisten. 't Waren voorstellingen uit de Bijbelsche Geschiedenis en 't was een genot, te hooren, hoe vlug de kinderen met die verhalen overweg konden.

Van Abram en Jakob, van Jozef en Mozes, van David en Salomo, van het kind Jezus in de kribbe, van den verloren Zoon, van Paulus in 't schip en van vele andere zaken wisten ze heel wat te vertellen. En als Mina steken bleef, kwam Dirk haar als de oudste te hulp.

„En wie heeft jelui al die mooie geschiedenissen verteld?”

„De meester” antwoordt Dirk.

„En vader”, haast Mina zich er bij te voegen. En ze kijkt haar broer eenigszins verwijtend aan, dat hij dezen niet in de eerste plaats noemde.

„Vader vertelde alleen 's Zondags en meester elken dag”, zoo verdedigt de knaap zich.

„Weet je wel, waar vader nu is?” vraagt de freule aan Mina.

't Meisje kijkt eens even haar broer aan, werpt tersluiks een blik op vrouw Van der Heuvel, maar heft dan de oogen flink op — ze had van die groote donkerblauwe oogen en zegt: „In den hemel!”

„Juist zoo, mijn kind”, zegt de freule. „En wie zal nu voor jelui zorgen, nu moeder en vader beide weg zijn?”

Enkele oogenblikken heerschte er een diep stilzwijgen.

„Tante Van der Heuvel”, zegt Mina.

„De Heere Jezus”, verbetert Dirk dit antwoord.

„Jij hebt gelijk, mijn jongen. God zal je niet verlaten, want Hij is een Vader der weezen. Gaat nu nog maar even buiten spelen, dan kan ik nog een oogenblikje met tante Van der Heuvel praten.”

Wát de freule met het oudje bepraatte kon niemand hooren, maar 't is zeker, dat het gelaat van „tante” straalde van vreugde, toen ze de hooge bezoeker uitleidde en nog nakeek, toen het rijtuig wegrolde.

In verscheiden dagen had ze zoo lekker niet gegeten. En toen ze klaar waren met eten en er gelezen en gedankt was en de kinderen weer naar school zouden gaan, gaf ze Dirk de boodschap mee aan den meester, dat de freule er geweest was en dat hij met zijn zusje voorgoed bij tante Van der Heuvel blijven mochten. Springend gingen de kinders weer naar school en als ze weg zijn, zinkt vrouw Van der Heuvel voor een stoel op haar knieën en dankt den Heere voor de uitkomst, die Hij geschonken had. Want het zou haar aan de ziel gegaan zijn, als ze de kinderen van den vromen Jansen naar „ouwe Lijsje” had moeten laten gaan. Nu behoefde dit niet. De freule had beloofd, dat ze elk jaar zooveel zou betalen, als de kinderen kostten. Ze zou er wel niet van overhouden, maar dat was ook niet noodig. En wat drukte en moeite had ze er gaarne voor over.

Zoo waren dus de beide weezen goed verzorgd er groeiden voorspoedig op. Op school had meester haast geen ijveriger leerlingen en in huis zou „tante” ze voor geen geld van de wereld hebben willen missen. Ze geloofde vast, dat ze van *eigen* kinderen niet méér had kunnen houden. Maar die had ze nooit gehad, dus daar kon ze moeilijk over oordeelen.

Nu zal wel geen mijner lezers of lezeressen meenen, dat deze twee kinderen nooit ondeugend waren of straf verdienden. Dan zouden 't geen kinderen, maar engel-tjes geweest zijn. En nu weet ik wel, dat

in dwaze versjes de kinderen weleens zóó worden genoemd, maar dat is eigenlijk te gek om 't na te zeggen. Kinderen zijn kleine menschen en hebben dus een bedorven hart.

Daarom is 't zoo wijs en goed, als moeder ons elken morgen en avond leert vragen om een *ander* hart. Dat hadden ook de ouders van Dirk en Mina hun geleerd en tante Van der Heuvel zette dat voort.

En zou God dan dat gebed niet verhooren?

Ons *hart* kunnen we niet zien, is 't wel? 't Is er net mee, als met een horloge. Als daar de kast van dicht is, dan zien we van 't raderwerk *niets*. Maar wél kunnen we de *wijzers* zien. Is nu 't raderwerk *in orde*, dan gaan de wijzers *goed*. Maar zoodra er aan de radertjes iets hapert, dan gaan de wijzers óf in 't geheel niet, óf verkeerd, ja ik heb het wel eens gezien, dat ze terug uit gingen.

Zoo is 't nu ook met ons hart. *Zelf* kunnen we 't niet zien. Maar wél kunnen we er de *uitwerking* van zien. Uit het *booze* hart van den mensch komen alle mogelijke leelijke dingen voort, zooals de Heere Jezus ze eens heeft opgeteld in een tekst, die ge zeker wel zult kennen.

En nu kan ik tot mijn blijdschap meedeelen, dat als Dirk eens ondeugend geweest was, hij niet rustte vóór tante of meester het hem vergeven hadden. Ja, dan had hij nog geen rust, vóór hij op zolder in een verholen hoekje zijn knieën gebogen had en gevraagd had: „Heere, vergeef mij mijn zonden om Jezus wil.”

Dát kwam niet uit een boos hart, zou 't wel? Dirk en Mina deden telkens kwaad, zoogoed als andere kinders — 't waren geen „brave Hendrikken” — maar . . . ze hadden *berouw* over hun zonden. En daar kunnen we aan zien, dat de Heere God bezig was hun gebed te verhooren en hun hart te veranderen. Zoo gingen eenige jaren voorbij. Dirk was er nu twaalf en hij had een vol jaar op school in de hoogste klasse gezeten. 't Werd tijd, dat hij wat ging leeren, waarmee hij naderhand den kost verdienen kon.

had. Welk een toestand voor het arme meisje! Alleen tehuis! Hare moeder, half bezwijmd in hare armen en straks haar broer Willem thuisgebracht, dood of levend, dat wist zij niet.

Met moeite gelukte het aan het moedige kind, hare moeder te bed te brengen. Nu eerst kon zij de deur openen voor den treurigen stoet, die daar buiten wachtte.

„Ach, vrienden! Hoe ongelukkig ben ik,” zegt zij. „Moeder is plotseling ziek geworden, van den schrik geloof ik; daarom moest ik u even laten wachten.”

„Rika, kind! Wat is er gebeurd? Welk een toestand!” zegt haar vader, die juist van het postkantoor afkomt en nog van niets afweet.

„Ach, vader! Moeder is ziek. Er kwam bloed . . . van den schrik . . . geloof ik,” snikte het arme kind. „En hier is Willem.”

Reijer stond verpletterd. Welk een jammer en ellende op één dag, in één uur! Rustte er een oordeel Gods op zijn huis?

Maar, de nood drong. Met geweld wekte hij zichzelf op uit de verdooving, waarin deze plotselinge slag hem gebracht had.

„Rika, meisje!” zegt hij, „ga spoedig naar boven naar uwe moeder, die niet zolang alleen kan zijn! Ik zal hier blijven om Willem de trappen op te dragen.”

„Mijn dank, vrienden!” zegt hij, „voor uwe trouwe hulp. Gij hebt mijn zoon, hoop ik, het leven gered. God zal het u loonen.”

„Wil er nu iemand even naar den dokter gaan en vragen of hij ten spoedigste komt?”

En ook iemand naar het postkantoor, om te vertellen, door welke treurige huiselijke omstandigheden ik verhinderd ben, mijn dienst waar te nemen?”

Natuurlijk, iedereen was bereid, den ongelukkigen man en vader te helpen.

Zoo kon Reijer dan naar boven gaan en zijn jongen, die nog steeds bewusteloos was, te bed brengen.

In de grootste spanning wachten Reijer en Rika op den dokter. Zou Willem nog leven? Daar lag hij met gesloten oogen

en bleeke wangen, zonder eenig teeken van leven te geven. Gelukkig, daar is de dokter, die nu twee patiënten tegelijk heeft in één gezin.

Willem moest dadelijk het bed uit, voorover op eene tafel gelegd, ontkleed en gewreven worden. Op raad des dokters schudde en rolde Reijer hem heen en weer, waarna hij eindelijk, 't duurde ruim een half uur, tot zichzelf kwam. Ge kunt begrijpen, hoe blijde zij waren, toen Willem voor 't eerst weder de oogen opsloeg. De knaap keek heel vreemd, vroeg fluisterend: „Waar ben ik?” en sloot toen dadelijk de oogen.

„Breng hem nu weer te bed, stop er hem zoo warm mogelijk in; als hij goed slaapt, zal hij bij zijn ontwaken reeds heel wat beter zijn” verklaarde de dokter.

Ernstiger was de toestand van Willems moeder. Geen wonder! De kwaal, die zij reeds zoo lang onder de leden had gehad, was nu door den plotselingen schrik tot openbaring gekomen. De dokter hoopte op haar herstel, maar vreesde toch, dat zij nooit weer goed beter zou worden. Dadelijk moest er ijs gehaald en op hare borst worden gelegd, terwijl het spreken haar bepaald was verboden. Streng gebod de dokter, dat zij eenige dagen geheel te bed moest blijven en zich zoo rustig moest houden, als haar mogelijk was.

Willem mocht den volgenden dag weer opstaan en had een gevoel, alsof hij van eene zware ziekte hersteld was.

Intusschen, wat den dag tevoren geschied was, zal hij nimmermeer vergeten. Bang was het hem te moede geweest. Toen hij onder het ijs schoot, dacht hij niet anders dan te zullen sterven. Eene vreeselijke angst greep hem toen aan. De vermaningen zijner moeder, de lessen van zijn meester op de christelijke school, stonden hem op dat oogenblik helder voor den geest. Hij sidderde voor den dood. Hij vreesde te verschijnen voor den Heere en zag wel in, dat hij voor eeuwig verloren was!

O! Hoe zal ik de benauwdheid, de zielsangst schetsen, die den knaap op dat oogenblik aangreep! Verloren, verloren voor

eeuwig, dat was de schrikkelijke gedachte, die de ziel van den knaap vervulde. „O! kon ik nog gered worden!” dacht hij. „Ach, Heere! Red mij! Ach! Heere! Laat mij niet sterven!” zoo bidt hij. „Genade, o God! Ach, laat mij blijven leven, dan zal ik u dienen!” Zoo roept hij in den angst zijns harten, zoolang tot hij bewusteloos werd.

En, wij weten het, God had het gebed van Willem verhoord.

't Was zijn eerste gebed geweest, dat dien naam dragen mocht. Het eerste gebed, dat hij met zijn *hart* had gebeden en 't zou ook niet zijn laatste zijn.

't Is nu Maandagavond en schemerdonker.

Willem zit aan het bed zijner moeder. Zijn hoofd rust op zijne hand en zijn gezicht teekent de diepste verslagenheid.

Hoe? Is hij dan niet blij, dat hij weer beter is? Dat hij niet onder het ijs den dood heeft gevonden? Ach, eene nieuwe smart drukt hem. Het snijdt hem door de ziel, zijne moeder daar zwak en uitgeput te zien liggen op haar leger. Eene stem daar binnen zegt hem: „Dat is *mijne* schuld.” *Ik* heb haar dat aangedaan. Zijn vader had hem zoo voorzichtig mogelijk meegedeeld, wat met moeder gebeurd was. Maar Willem had gevraagd en weder gevraagd en zoo had hij alles begrepen.

„O, 't is *mijne* schuld,” zegt hij in zichzelf. „Ik heb haar dat aangedaan.” Van bloed had hij, als alle kinderen, den grootsten afschrik. „O, nu zal mijne lieve moeder sterven en dan heb ik haar vermoord.”

De arme jongen barst in tranen uit.

„Ach, wat moet ik doen?” denkt hij. „Ik zal bidden tot God, dat Hij moeder weer moge oprichten. Hij heeft mij verhoord, toen ik in het water lag en voor mijzelf bad. Zal Hij mij nu niet hooren, als ik Hem smeek voor mijne lieve moeder?”

En nu vouwt hij de handen en buigt het hoofd. Maar neen, hij zal knielen voor den Heere. Zoo ligt daar in het halfduister de knaap op zijne knieën voor het leger zijner moeder. „O Heere!” zoo roept hij. „och, wil mijne moeder weer beter maken. Ik ben de schuld, want ik heb haar doen

schrikken. Ach Heere! Ik had niet op Zondag op 't ijs mogen gaan.”

Zoo bidt hij. Onwillekeurig denkt hij aan 't gesprek, met zijne moeder over het versje, dat hij voor de school leeren moest en als vanzelve vloeit het over zijne lippen:

„Zoo Gij in 't recht wilt treden
O Heer, en gadeslaan
Onze ongerechtigheden
Ach, wie zal dan bestaan?”

Wat is hem dat nu duidelijk! Nu beseft hij, wat dat zeggen wil! Onder het ijs liggende, had hij gevoeld, dat hij niet voor den Heere bestaan kon! Dat God naar *recht* met hem zou gedaan hebben, door hem te laten verdrinken.

„O Heere!” zoo bidt hij, „denk niet aan mijne zonden, aan mijne ongerechtigheden!”

En nu fluistert hij verder:

„Maar neen! daar is vergeving
Altijd bij U geweest!
Dies wordt Gij, Heer! met beving
Recht kinderlijk gevreesd.”

Een blijde glimlach zweeft er over zijn gelaat. Hoe kwam het, dat die woorden hem zoo goed deden? Waarom voelde hij nu zoo'n blijdschap in zijn hart?

„Ja, Heere!” zegt hij, „nu begrijp ik het. Vergeving is altijd bij U te vinden. Wil dan ook mij vergeven, en maken, dat ik U voortaan recht kinderlijk mag vreezen! Amen.”

Nog altijd lag hij geknield, maar zijn fluisteren was al luider geworden. Zoozeer was de knaap alles vergeten, dat hij de laatste woorden zelfs hardop had uitgesproken. Maar wat voelde hij daar? De hand zijner moeder lag op zijn hoofd. Haastig stond hij op en keek zijne moeder aan. Grootte tranen stonden in hare oogen. Alles had zij gehoord, maar eene blijdschap, zoo groot als nooit tevoren, doorstroomde hare ziel.

„O, Heere! Mijn Verlosser! Ik dank U,” zoo stamelt zij. „Gij hebt dit verloren schaap gezocht op de bergen en het gebracht tot Uwe kudde.”

„Kom hier, mijn kind, kom hier aan

Hem aanbidden, als weleer.
 „Ga, Maria! tot Mijn broed'ren;
 Raak Mijn lichaam nu niet aan;
 Zeg aan allen, ook aan Petrus,
 Dat Ik reeds ben opgestaan.”

Pas heeft Petrus 't woord vernomen,
 Dat zijn Heer is opgestaan,
 Of hij wil nu met Johannes
 Naar het ledig graf eens gaan.
 Daar gekomen wordt 't hun duidelijk,
 Ja, hun Heer is opgestaan,
 Heeft het leven weer hernomen,
 En den dood te niet gedaan.

Op den weg naar 't vlekje Emmaus
 Gingen van Jeruzalem
 Twee van 's Heeren lieve vrienden,
 Telkens sprekend over Hem!
 Plots'ling komt hen daar een vreemd'ling
 Storen in hun druk gesprek,
 Vraagt nieuwsgierig naar de reden
 Van hun overhaast vertrek.

„Zijt gij dan alleen een vreemd'ling?
 Hebt gij het dan niet gehoord,
 Dat men in de laatste dagen
 Onzen Meester heeft vermoord?
 Ja, wij dachten allen zeker,
 Dat Hij ons verlossen zou;
 Ja, wij wijdden Hem ons leven,
 Blevan aan Zijn liefde trouw.

't Is de derde dag reeds heden
 Na dit alles is geschied,
 En ook vrouwen kwamen zeggen
 Dat de Heer het graf verliet.
 Daarom gingen wij vol droefheid
 Naar het graf des Heeren heen,
 Maar Hem, dien wij daarin zochten,
 Vonden wij er niet, o neen!”

„Leest aandachtig dan de Schriften;”
 Zegt hun derde reisgenoot,
 „Hoe profeten reeds voorspelden,
 Christus' lijden en Zijn dood.
 Want de Christus moest dus lijden
 Om dan weder op te staan,
 En dan eenmaal na dit alles
 In Zijn heerlijkheid té gaan.”

Weldra is men 't vlek genaderd,
 Waar het drietal scheiden moet.
 „Kom,” zegt 't tweetal, „wil hier blijven,
 Uw gezelschap was ons goed.”
 Eind'lijk laat Hij Zich bepraten
 Blijft nu ook hun dischgenoot.
 „Meester! Heere!” is hun uitroep
 Bij de breking van het brood.

Maar nu is de Heer verdwenen,
 Liet zijn vrienden gansch alleen.
 Brandd' hun hart niet van verlangen?
 En nu is hun Heer weer heen.
 Spoedig is 't besluit genomen:
 Nu niet langer hier getoefd,
 Maar ook naar de and're vrienden,
 Die zoo bitter zijn bedroefd.

Te Jeruzalem gekomen
 Komt men hen reeds tegemoet,
 Meldt men hun de blijde tijding:
 Petrus heeft den Heer ontmoet.
 Ook zij gaan nu aan 't verhalen,
 Wat hun is op weg geschied,
 Hoe de Heer zich openbaarde
 En hun plotseling verliet.

Zoo te zamen neergezeten,
 Met gesloten deur en poort,
 Staat daar Jezus in hun midden!
 En spreekt 't heerlijk vredewoord.
 Maar de Heer wil ook den twijfel,
 Die soms nog in 't hart bestaat,
 Van hen nemen, vraagt hun spijs
 En gebruikt een honigraat.

Doch te midden van hun blijdschap
 Laat de Meester hen alleen;
 En het tiental zeide 't Thomas,
 Dat de Meester hun verscheen.
 „Maar”, zegt Thomas, „'k zou 't gelooven,
 Als ik mijne ving'ren lei
 In de teek'nen van de naag'len,
 Of mijn hand stak in Zijn zij.”

Doch nog is geen week vervlogen,
 Toen de Heer hen weer verblijdt;
 Met het: „Vrede zij ulieden!”
 Is hun weder vreugd bereid.
 „Wees niet langer ongeloovig,
 Thomas! kom eens nader bij;

Toch heeft ook hij dikwijls van zijn vader te lijden. Echter niet zooveel als Rika, die meermalen hooren moet, dat zij eigenlijk „teveel” is en beter zou doen te gaan „dienen”, dan haar vader voor zich te laten werken. Zulke harde taal maakt het arme meisje bitter bedroefd, maar zij verbergt hare tranen voor hare moeder, die toch al genoeg te dragen heeft.

Intusschen is 't al drie uur en nog is Reijer niet thuisgekomen.

De ongerustheid zijner arme vrouw stijgt met ieder oogenblik. „Ach, kinderen! nog is je vader niet thuis! Dat komt stellig door die ongelukkige kermis! Was hier dat goddelooze feest ook maar afgeschafft!”

„Dat ware te wenschen, moeder”, hervat Rika. „Nu is de verleiding voor vader veel grooter dan anders. Mocht de Heere hem toch van den drankduivel verlossen!”

„God alleen is daartoe de machtige! mijne lieve kinderen! Moge Hij zich over ons ontfermen. Waar moet het heen, als uw vader zijne treurige gewoonte blijft voortzetten? Misschien wordt hij nog op den een of anderen tijd ontslagen en dan is hij met vrouw en kinderen broedeloos. Wie weet, wat ons nog boven het hoofd hangt. Zou hij zijne brieven wel bezorgd hebben? Hij kon reeds een paar uur geleden thuis zijn geweest. Ach, het is niet om uit te staan”, zegt de arme vrouw snikkende.

Tranen, en nog wel van zijne moeder, was meer dan Willem kon aanzien.

„Kom, moedertje! niet zoo mistroostig”, zegt hij, „ik zal eens de stad ingaan, en kom niet terug zonder vader, dat beloof ik u.”

„Och kind! als je dat doen wilt”, antwoordt zijne moeder, „'t zal mijn zorg verminderen. O, ik weet niet, wat ik vreezen moet. Zelden ben ik zoo beklemd geweest.”

. . . . .
Aileen gaat Willem de straat op. Met haastigen gejaagden tred loopt hij de hoofdstraten van het stadje door, maar . . . . . vader ziet hij nergens. Niemand durft hij vragen. „Zou hij weer . . . . .” zegt hij in zichzelf. Hij voltooit den afgebroken

zin niet, maar loopt eene steeg in, waar hij eindelijk stilstaat voor „De Bierkan”, een der meest bezochte kroegen van het stadje.

„Daar zal vader misschien zijn. Zal ik er ingaan?”

Was Willem niet zoo'n flinke jongen geweest, de moed zou hem ontzonken zijn, toen hij het luid rumoer daarbinnen hoorde. Maar toch gluurt hij even door de ramen.

„Ja, 't is dan waar, daar zit vader aan een tafeltje, met een glas voor zich. Wat is hij verhit en opgewonden! Kijk, daar ligt zijn brievenstasch! Zou hij zijne brieven nog niet alle bezorgd hebben? Maar dan verliest hij zijn post en zijn wij tot den bedelstaf gebracht. Ja, ik moet er in en hem meekrijgen, het koste, wat het wil.”

Vastberaden opent hij de deur. Een dikke walm van tabak en een sterke dranklucht komen hem tegemoet.

Toch loopt hij op zijn vader toe en verzoekt hem vriendelijk, mede te gaan.

„Ik heb nog den tijd”, zegt Reijer. „'t Is maar eens kermis in het jaar.”

„Och, kom nu, vader” smeekt Willem, „kom nu! 't Is al half vier en ge hebt nog niet gegeten. Moeder is zoo ongerust.”

„Ga naar je vrouw, Reijer, als je nog loopen kunt”, zegt één der drinkebroers spottende.

„Ben je mal, dat kan de dronken lap niet meer!” zegt een ander. „Willem! zullen we je vader thuisbrengen?”

„Ja, ja, we brengen hem thuis”, roepen dadelijk eenige anderen.

In een oogenblik staat Reijer midden in een kring van opgewonden jonge mannen met hoogroode kleur en zwoegende borst.

„Blijft van me af, buldert Reijer, of ik zal het je betaald zetten.”

„Kom mee, Willem”, vervolgt hij. Nu neemt hij zijn brievenstasch op en verlaat, zonder op de drinkebroers verder te letten, met zijnen zoon de herberg.

. . . . .
't Was een moeilijke tocht voor Willem.

Van schaamte zou hij soms wel hebben willen wegloopen, als hij den blik opving, dien menig voorbijganger op zijn vader wierp

die aan zijn arm voortwaggelde naar huis.

't Waren maar eenige minuten, maar hoe lang duurden die weinige oogenblikken voor den knaap. Eindelijk, daar zijn zij thuis. 't Eerst keek hij in de brieventasch. Gelukkig, die was ledig. De brieven waren dus bezorgd. Hij wilde hopen, dat zij ook goed bezorgd waren.

„Vader is niet wèl,” zegt vrouw Reijer vergoelijkend en tracht nu met Rika, haar man naar bed te krijgen.

Inmiddels wordt er driftig gescheld.

„Ga eens kijken, wie daar is, Willem,” zegt de vrouw.

't Was mijnheer Dercksen, een der voor-naamste handelaars van het stadje. Zonder acht te slaan op de verlegen houding van den knaap, liep hij met hem naar boven.

„Wat is dat, Reijer,” zegt hij binnentredende, „je hebt eene verbazende domheid begaan; of is 't misschien opzet?”

„Wat dan, mijnheer?” stamelt de brievenbesteller.

„Zie, dezen brief, waarop duidelijk mijn adres staat, heb je bezorgd bij Van der Meulen, mijn grootsten concurrent. Van der Meulen brengt hem daar zooveen *geopend* bij mij. 't Is een schrijven over gewichtige handelsbelangen. 'k Wou om duizend gulden, dat het niet gebeurd was. 't Is schandelijk slordig van je. Hoe is het? Kan je niet lezen? 't Is me nog al een onderscheid: „Van der Meulen of Dercksen.” Of zijn door den drank je oogen zoo verduisterd, dat je niet goed meer zien kunt?”

Reijer keek onder deze toespraak eerst verwonderd, of hij niet begreep, wat hem gezegd werd. Toen draaide hij onrustig op zijn stoel en sloeg krampachtig de hand om de zitting. Zijn gezicht, reeds verhit door den drank, begon gloeiend rood te worden. De aderen van zijn voorhoofd zwollen op, of zij bersten zouden. Onstui-mig voelde hij zijne polsen kloppen. Zijne zenuwen waren gespannen als koorden en de woorden van Dercksen prikkelden hem, alsof hij met gloeiende naalden gestoken werd. Toch bedwong hij zich nog. Eindelijk staat hij op en zegt met heesche stem:

„Mijnheer, zwijg, bid ik u, zwijg toch, of ik houd het niet uit.”

Dat was reeds teveel voor iemand als mijnheer Dercksen, die zichzelf als de grootste man van het stadje beschouwde.

„Wat! zwijgen?” zegt hij smalend, „en dat voor Reijer — den brievenbesteller — den dronken lap?”

Wacht, dat zal ik je eens anders aan 't verstand brengen. Als je niet dadelijk nederig om vergeving smeekt en beterschap belooft; zal ik je aanklagen bij den Hoofddirecteur der Posterijen en — ge zijt reddeloos verloren. Op je knieën, man!

Dadelijk, zeg ik je, of het is te laat!”

Dreigend stond hij daar, de hoogmoedige man. Hij lette niet op de arme vrouw en de kinderen, die, sprakeloos van ontzetting, hem met verschrikten blik aanzagen. Hij zag alleen naar zijn slachtoffer, als wilde hij het zijne bliken doorboren.

Ontzettend was de uitwerking van Dercksen's woorden op den van toorn bevenden Reijer.

Daar staat hij, nu verbleekt, met trillende lippen en bevende handen. Het hijgen van zijne borst verraadt den fellen inwendigen strijd, dien hij te voeren heeft.

„Knielen of ondergaan” mompelt hij in zichzelf.

„Nu, wat aarzelt ge nog”, bijt Dercksen hem toe met snijdende stem. „Beslis, wat wilt gij?”

Nu was het uit met Reijers zelfbeheersching. Hij beefde niet meer, want een geweldige toorn overmande hem. „Mijnheer Dercksen! Liever sterven, dan knielen!” buldert hij. „Ga, mijnheer! Maak mij ongelukkig, mij en de mijnen! Dàt kunt gij misschien! Maar mij doen buigen, nooit!”

Weinig scheelde het of hij had den rijken handelaar bij den arm genomen en hem de deur uitgezet.

Deze ging voor 't uitwendige bedaard heen, maar kookte van toorn en schreef, zoodra hij thuis kwam, eene uitvoerige aanklacht aan den Hoofddirecteur der Posterijen te 's Gravenhage.

(Wordt vervolgd.)

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

En waarlijk, het deed haar goed. Met droefheid in het hart was zij heengegaan, getroost kwam zij terug. Zij werd niet moede, thuis te spreken over hetgeen zij gehoord en gezien had.

„Wanhoop niet, vader,” zeide zij. „De Heere zal nog uitkomst geven. Zie, zoo groote liefde had de Heiland jegens ons, dat Hij arm werd, daar Hij rijk was — en dat voor ons! In eene schamele kribbe werd Hij geboren, in een verachten beestenstal. Later had Hij geene plaats, om Zijn hoofd neder te leggen. Zoo groot is Zijne ontferming. Laat ons dan op Hem hopen! Hij zal, wie op Hem vertrouwen, niet beschaamd doen uitkomen!”

„Ja,” zeide vrouw Reijer, „beur uw hoofd op, vader! en geef allen moed niet verloren!”

„Maar 't is door mijne eigene schuld zoo gekomen,” antwoordde Reijer op doffen toon.

„Wij allen zijn schuldenaars in Gods oog,” hernam zijne vrouw. „Zou God alleen genade bewijzen aan zondeloozen? Zulke menschen zijn er niet. Kom, man! Speel eens een versje op 't orgel. Dat staat reeds zoo lang onaangeroerd. Dan zullen we allen zingen en wel weer moed scheppen.”

Reijer stond op. Hij plaatste zich voor het instrument en nu speelde hij zacht, terwijl vrouw en kinderen medezongen:

„Uit diepten van ellenden
Roep ik met mond en hart

Tot U, die heil kunt zenden,
O, Heer! Aanschouw mijn smart.
Wil naar mijn smeekstem hooren!
Merk op mijn jammerklacht!
Verleen mij gunstig' ooren
Daar 'k in mijn druk versmacht.

Reijer zong zelf met zijne beverige stem mede, maar hoe kwam het, dat, toen hij uitgespeeld had, twee groote tranen over zijne wangen stroomden?

„Ja, laten wij maar altijd tot Hem roepen, die onze smarten kent en naar onze smeekstem hooren wil,” zegt vrouw Reijer.

„Och, vader,” herneemt Willem nu, „zouden we het tweede versje er maar niet bijnemen? Daar ligt zooveel troost voor ons in.”

En weder zongen allen:

„Zoo gij in 't recht wilt treden
O, Heer! en gadeslaan
Onze ongerechtigheden
Ach! Wie zal dan bestaan?
Maar neen! daar is vergeving
Altijd bij U geweest
Dies wordt Gij, Heer! met beving
Recht kinderlijk gevreesd.”

Zoo brachten zij den avond door. Wel waren hunne harten nog verslagen, maar toch, een lichtstraal was door de duisternis hunner droefheid heengebroken. Zij gevoelden het, dat God regeert en Hij de Machtige is om ook hun redding te schenken.

(Slot volgt.)

DE NACHT.

Het zonlicht daalde neder
Aan westelijken trans;
De wolken slechts nog schitt'ren
In gouden stralenglans.
En in het schemerdonker
Straalt vriend'lijk stargeflonker;
Maar eindelijk verdwijnt
't Licht, dat de wolk beschijnt;
In stille pracht
Daalt nu de nacht.

In 't Noorden blinkt de Wagen,
In 't Oosten Orion,
En 't maantje schijnt zacht stralend
Als nachtelijke zon.
Alom heerscht kalme vrede.

Uit 't harte klimt de bede:
Wil de engelen, o Heer,
Ous ter bewaring weer
Een veil'ge wacht
Doen zijn deez' nacht.

Eens, na het aardsche lijden,
Zal eeuw'ge heerlijkheid
Het deel zijn van Gods kind'ren,
Door Christus' bloed bevrijd.
O, zalig, eens te rusten
Aan 's hemels schoone kusten.
Wil, Uwen naam ter eer,
Dat heil ons schenken, Heer,
Dat na den nacht
Des doods eens wacht.

K.

A.

zoo even en de massa kwam niet eerder tot rust, dan toen zij zich stortte in het meer!

Ontzet had Lotte dit alles aanstaard. Want binnen een kwartier was van Gorgau niets meer over. Ook de bewoners konden zoo spoedig niet ontvluchten. Niemand der reizigers was gespaard.

Overmand door het vreeselijk gezicht, sprakeloos van ontzetting, viel het arme kind neer en snikte luide.

En toen het gerucht van het vreeselijk ongeluk zich verspreidde door het land, kwamen van alle zijden redders opdagen. Het was te laat. Alles was onder de bergmassa bedolven. Een groot graf en allen levend begraven.

Dát was de ramp van Gorgau, nog niet lang geleden.

Ook Pietre had zich naar de plaats des onheils gespoed. Oom's huis was verdwenen. En hoe hij zocht, zijn zuster vond hij niet.

Wat kon de arme jongen zich anders denken, dan dat ook zij was bedolven.

Wel hoorde hij, dat 3 mannen en 2 kinderen het leven er af gebracht hadden, doch daar was zijn zuster niet bij.

Zoo stond hij alleen. Zijn besluit was genomen. Hij was jong en sterk. Zijne bee-

nen konden hem ver dragen. Hij zou deze streek verlaten en elders werken.

Nog eenmaal wilde hij toeven, waar hij van middag van zijn zusje afscheid heeft genomen.

In de schemering kon hij niet onderscheiden, wie hem daar tegentreedt op het bergpad.

„Pietre!”

„Lotte!”

Broeder en zuster hadden elkaar weer gevonden.

„Hebt gij 't gezien, daar beneden?” zei zij snikkende.

„Ik had je daar al gezocht zus en vond je niet en dacht toen, dat gij ook . . . .”

Hij durfde het woord niet uitspreken, doch klemde zijn zusje stijf aan zich, alsof hij bang was ze toch te verliezen.

Veel had Lotte te vertellen en zoo in de schemering gingen de kinderen hand in hand de berg af en naar de plaats des onheils.

En daar waren vrienden, die de beide weezen gaarne opnamen, verzorgden en een plaats gaven aan hunnen disch. Maar nooit zullen zij vergeten, hoe zij dien dag door den Vader aller weezen bewaard werden.

Uitsnede over de Politie-agenten in Japan

DOOR

B. H. KORFKER.

Het keizerrijk Japan bevindt zich ten Oosten van Azië en bestaat uit vier groote eilanden: *Jesso*, dat *zonsopgang* beteekent, *Sikok*, vier rijken, *Kioe-Sioe*, *negen provinciën*, en de *Koerillen*, met nog eene menigte eilanden, waarop

zich vele vuurspuwende eilanden bevinden of die door koraaldieltjes gevormd zijn. Het klimaat is er niet heet en niet warm en zeer gezond. De menschen zijn er verbazend werkzaam en bearbeiten den vruchtbaren grond met gunstig gevolg. Zij verbouwen vooral rijst en thee en leggen zich vooral op de zijdeteelt toe. In het bewerken van goud, zilver, zijde, porselein, hout en staal overtreft hen geen volk in Azië

Weldra was de familie Walters goed en wel in de nieuwe woning gevestigd. Herbert vervoegde zich zoo spoedig mogelijk bij dr. Mowbrey, het hoofd der Latijnsche school, die een kennis van zijn vader was. Dr. Mowbrey staarde met ingenomenheid den schranderen knaap aan, toen deze zijne begeerte te kennen gaf, om mede te dingen naar de beurs, die voor het volgende studiejaar bestemd was.

Spoedig was Herbert als leerling der school aangenomen en trok hij door zijne flinke antwoorden en door zijne oplettendheid de opmerkzaamheid van den onderwijzer zijner klasse. Vaak hield deze zich in 't bijzonder met hem bezig en sprak hem woorden van aanmoediging toe.

„Die kleine Herbert schijnt een veelbelovende jongen,” sprak de onderwijzer eens tot Dr. Mowbrey. „Wat hij eens geleerd heeft, begrijpt en onthoudt hij goed. Hij zal voor Harvey een gevaarlijk mededinger worden.”

Harvey was een der meestgevorderde leerlingen der klasse, van wien men verwachtte, dat hij de beurs wel winnen zou. Hij bezat meer dan gewone bekwaamheden, doch was in zijn studie zeer ongestadig. Soms kon hij 14 dagen en langer zijn tijd verbeuzelen. Doch als hij dan zag, dat hij bij de anderen ten achter raakte, wist hij door de studie goed weer aan te pakken, weldra zijne medeleerlingen in te halen. Hij kon dit doen, wijl er tot dusver in zijne klasse niemand geweest was, die zich in het leeren met hem meten kon. Hij was de zoon van een geneesheer en was onder de scholieren, vooral onder de jongeren, niet zeer bemind. Hij snoefde op zijne vorderingen en had lust in het twistzoeken. Wanneer de kleinere jongens aan het spelen waren, mocht hij gaarne hun spel bederven. Ook was hij heerschezuchtig en kon hij niet dulden, dat een ander zijn meerdere in het leeren was. Hij wist, dat men hem vreesde en in plaats, dat hij hierin gaarne verandering zag, verblijdde hij er zich over.

Ongelukkig voor Herbert had een jon-

gen gehoord, wat de onderwijzer van Herbert tot Dr. Mowbrey had gezegd en had dit alles aan Harvey weder verteld. Harvey echter kon niet gelooven, dat Herbert een te vreezen mededinger voor hem was. Hij zag met verachting op den nieuwen leerling neder en vergeleek diens kleine en tengere gestalte bij zijn eigen krachtig gebouwd lichaam. En wetend, dat hij flink leeren kon, als hij het verkoos, meende hij, dat een jongen, die tot dusver te huis zijn opleiding ontvangen had, en die bovendien jonger dan hijzelf was, hem niet bij het vergelijkend examen zou overwinnen. Reden om zich ongerust te maken, geloofde hij dan ook niet te hebben. Toch kwetste het zijn hoogmoed, dat zijn onderwijzer in Herbert een gevaarlijk mededinger van hem naar de beurs zag en het maakte hem gramstorig op Herbert, hoewel hij met dezen nog nauwelijks gesproken had.

Herbert snelde met blijdschap en haastig naar huis. Hij had niet het minste vermoeden, dat hij zich op school reeds een vijand gemaakt had. Hij haastte zich de woonkamer binnen en zeide tot zijne moeder en Mary:

„Wat ga ik met genoeg naar school. Ik heb examen afgelegd en ben in een hoogere klasse gekomen, dan ik verwacht had. En de meester heeft gezegd, dat hij hoopt, dat ik spoedig op de hoogste plaats zal zitten en hij meent, moeder, dat ik veel kans heb, de beurs te winnen.” En zijne moeder om den hals vallend, voegde hij er fluisterend nog aan toe:

„De meester vroeg mij, bij wie ik les had gehad en toen ik het hem zei, antwoordde hij, dat mijn vader een bekwaam man had moeten zijn, anders had hij mij niet zoover kunnen brengen.”

De tranen kwamen de weduwe in de oogen, toen ze dit hoorde, tranen van droefheid en ook van dankbaarheid, die ze echter spoedig afdroogde. Verblijd over de leerlust van haar zoon, maakte ze zich toch ook weer bezorgd over hem. Ze was bevreesd, dat te veel studie zijne gezondheid zou ondermijnen. Herbert toch was geen

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

te bespeuren was. Men legde den knaap n het gras op het eiland. Zijn gelaat, beschenen door de laatste zonnestrallen, was doodelijk bleek. De jongens verzamelden zich om hem heen en staarden hem met droefheid aan. Dr. Mowbrey nam hem op en snelde met hem naar zijn huis, waar de ontboden geneesheer en Dr. Mowbrey's vrouw al het mogelijke deden om de bijna geweken levensgeesten van Harvey weder op te wekken. Juist was deze begonnen weer eenig teeken van leven te geven, toen Dr. Mowbrey kwam binnen snellen met de tengere gestalte van Herbert op zijnen schouder. Herbert werd op een ander bed dicht bij Harvey nedergelegd. Om Herbert weder bij te brengen was moeilijker, dan dat met Harvey het geval geweest was. Herbert was wel niet zoo lang in het water geweest, maar hij was niet zoo sterk als Harvey en kon dus minder doorstaan. Langen tijd twijfelde men, in weerwil van alle moeite, die men deed, of hij nog wel leefde. Men had om zijne moeder gezonden. Zij was de eerste, die een teeken van ademhaling aan hem bespeurde. „Gode zij dank,” zuchtte zij. Het leven was er nog en daarmede de hoop, om hem te behouden. Eén vooral was er, die zich over dit levensteeken van Herbert verblijdde. Het was Harvey. Deze had geheel zijn bewustzijn terug gekregen en lag stil op het bed, met zijn aangezicht naar Herbert gekeerd. Langzamerhand herinnerde hij zich alles wat voorgevallen was: de vijver, het schaatsenrijden, zijn waagstuk, de verboden plaats op het ijs, het breken van het ijs, zijn ploffen in het koude donkere water, al deze herinneringen doorkruisten zijn brein. Dan dacht hij weer, hoe hij snikte om adem, zijn worstelen om het leven, het breken van het ijs, telkens als hij er bij op wilde klauteren en hoe de verschrikkingen des doods reeds over hem kwamen. Met eene siddering sloot Harvey de oogen en beproefde, doch te vergeefs, al deze herinneringen weg te dringen. Hij was gered geworden en hij begreep, dat de knaap in het andere bed

daartoe veel had bijgedragen. Wie was het? Hij wist het eerst niet, daar er te velen om het andere bed stonden. Ten laatste zag hij juffrouw Walters en hoorde hij haar zucht van dank aan God, toen ze over het bed van haar zoontje was nedergebogen. En uit dat alles maakte hij op, dat Herbert hem geholpen had.

Na eenigen tijd herkende Herbert zijne moeder en Dr. Mowbrey en een weinig later hoorde Harvey hem zeggen:

„Is Harvey gered? Ik zou niet gaarne willen, dat hij verdronken was.”

„Ja mijn jongen,” antwoordde Dr. Mowbrey, „de Heere is geloofd, hij is gered.”

„Ik kon hem niet houden,” zeide Herbert. „Ik was niet sterk genoeg om hem te redden.”

„Toch heeft de docter verzekerd, dat de weinige oogenblikken, dat gij hem boven water hebt gehouden, zijn leven heeft gered. Indien ge dat niet gedaan had, Harvey zou te lang onder water zijn geweest en zeker verdronken zijn. Doch ge moet nu zwijgen, want te veel spreken zou u hinderen.”

Harvey lag met zijne oogen dicht. Men meende, dat hij sliep, doch hij was wakker en geen woord van wat Dr. Mowbrey tot Herbert had gezegd was hem ontsnapt.

Den geheelen nacht lag Harvey wakker. Hij wenschte als Herbert te slapen, maar hij kon den slaap niet vatten. Hij keerde zich om en om, doch hij was wakker en hij bleef het. Onwillekeurig dacht hij aan alles, wat in den laatsten tijd met hem gebeurd was. Hij herinnerde zich al het verdriet, dat hij Herbert, den vaderloozen knaap, had aangedaan en die hem toch nooit iets misdaan had. Hij herinnerde zich, hoe hij Herbert steeds geplaagd had met diens kleine en zwakke gestalte en hoe hij hem eens geslagen en geschopt had, omdat Herbert voor hem niet stelen wilde. En toch had die zwakke knaap zich niet op hem willen wreken, integendeel, had deze zijn leven gewaagd, om hem te redden.

En nog andere gedachten kwamen bij Harvey op. Hij vroeg zich zelve af: Als

„Ik gebruik van de goedheid van dezen
vrijen vreemdeling.”

„Vluchten? Waar ik mijn woord heb
gegeven, dat ik dit niet doen zou?”

Ze zag bij deze woorden niet de oude
Frederika aan, van wie ze blijkbaar zoo
veel wel verwachten kon, maar den soldaat,
van wien ze zich niet kon voorstellen, dat
hij haar in ernst dezen raad gegeven kon
hebben. „Is het dan in uw oog een kleine
zaak, zijn woord te breken?” vroeg ze in
erwondering.

„Zeker niet,” hernam de vreemdeling
eenigszins driftig, „wanneer het gegeven is
door een man. Maar iemand als gij, een
zwak meisje, zonder naam, zonder geboorte,
wie zal 't u kwalijk nemen, dat ge gebruik
maakt van de gelegenheid, om een ellen-
dige slavernij te ontkomen. Uw woord
beteekent niets. Bedenk, wat er van U
worden zal, en wat ge te verduren zult
hebben, indien ge terug keert. Al de hoop

uwer jonge jaren zal vervliegen en ellende
uw deel zijn. Ik smeek u, vlucht!”

Katharina, kalm, een beeld van vastbe-
radenheid en wilskracht, schudde haar hoofd
en maakte een afwerende beweging met
haar hand.

„Ik weet niet, wat God voor mij be-
stemd heeft,” sprak ze besscheiden. „'t Is
waar, 'k ben maar een kind, onbekend en
zonder een naam, dien ik met recht den
mijnen mag noemen, maar mag dit me
een vrijbrief geven om een slechte daad
te verrichten? Indien ik een prinses was,
zou ik mijn belofte houden. Misschien heb
ik wel 't hart van een prinses. Hoe 't ook
zij, mijnheer, mijn woord zal ik houden!”
Toen stond ze op, als vond ze in eens
alle geestkracht terug en wendde zich tot
haar oude gezellin. „Kom, Frederika,” sprak
ze: „laat ons 't onderzoek voortzetten. 'k
Voel mij nu weer sterker.”

(Wordt vervolgd.)

OPPASSESSEN IS DE BOODSCHAP.

80.

Ik ben een woord van zes letters en was
ertijds een der koningen van Israël.

Mijn eerste letter is de eerste letter van
een man, die in het vuur geworpen werd.

Mijn tweede letter is de eerste letter eens
vaders, die zijn kind moest dooden.

Mijn derde letter is de eerste letter van
iemand, die uit het vuur gered werd.

Mijn vierde letter is de eerste letter van
een man, wiens moeder geen joodsche
vrouw was.

Mijn vijfde letter is de eerste letter van
een koning, in wiens geschiedenis Gods
vrijade treffend uitkomt.

Mijn zesde letter is de eerste letter van
een profeet.

Hoe is de naam van dien koning? En
welke personen worden hier bedoeld?

81.

Als 4 arbeiders een tuin kunnen om-
graven in 12 dagen, hoeveel zijn er dan
noodig, om hetzelfde werk te verrichten
in 5 dagen.

82.

'k Heb zeven letters in 't geheel.

Mijn 4, 5, 7, deugt niet veel.

Maar heel wat nuttig is 5, 1,

Vooral bij 't maken ook van meel.

1, 5 met 7 dient, naar 'k meen,

Nadat er een stoel bijgeschoven was, nam hij aan de tafel plaats. „Wel,” zei de oudste der dames, „vertel ons eens spoedig, wat er bij u gebeurd is, want ge ziet er zeer ontsteld uit.”

Migault vertelde nu, al wat er voorgevallen was. Het verhaal was nog niet ten einde, toen eene krachtige bons op de voordeur allen deed opspringen. Juffrouw Maria, de jongste, snelde naar voren, opende de deur en zag tot haar schrik zes dragonders voor het huis.

„Dame,” sprak een van hen, „waar woont Jan Migault?”

De onthutste dame wees de woning aan, waarop ze terstond aftrokken.

Het is te denken, dat dit bericht Migault met vrees vervulde. Hij dacht aan zijne arme vrouw, die alleen onder die woestelingen was.

„Hoor eens, waarde vriend,” zeiden de beide dames, „wat we u bidden en smeeken mogen, ga niet naar uw huis terug. Men heeft niet alleen het plan gevormd, om u van alles te berooven, maar door toedoen van den pastoor, zal men u ook naar eene plaats trachten te brengen, waar ge liever niet zijn zult, en wellicht ook nimmer uit zult komen. Hebt ge dus uw leven en uwe vrijheid lief, neem de vlucht, dan zijt ge slechts uw inboedel kwijt.”

„Welnu dames,” antwoordde hij, „ik zal uw raad opvolgen, ik zie ook zeer wel het gevaar in. Het is mij ook bekend, hoevelen onzer broeders met geweld naar de Roomsche kerk gedreven en gedwongen zijn, afstand van hun geloof te doen en aan de kerkelijke plechtigheden mee te doen, wat zij echter niet gedaan hebben. Toch heeft men het gerucht verspreid, dat ze openlijk hun geloof herroepen hebben. De woede van de vijanden is nu des te grooter. Maar ach, ik kan van mijne lieve vrouw niet scheiden, die daar aan zestien beulen over geleverd is.”

„Wij beloven u, Migault, voor haar te zullen zorgen. Eer het avond is, zullen we haar, indien het maar eenigszins mogelijk is, gelegenheid geven om te ontvluch-

ten. Ga gij nu met ons mee, dan zullen we u eene veilige verblijfplaats aanwijzen.”

Een der dames geleidde hem nu door een achterstraatje in een tuin, aan alle zijden door hooge muren afgesloten. Hier liet zij hem, na de deur goed gesloten te hebben.

Het was 's middags tusschen drie en vier uur, dat Migault hier opgesloten werd. Tot acht uur in den avond bleef hij hier aan zichzelf overgelaten. Die uren scheenen hem echter wel zoovele jaren toe. De gedachte aan zijne arme vrouw gaf hem geen oogenblik rust. Hij scheen voortdurend haar stem te hooren, het was hem of zij zijne hulp inriep tegen haar verwoede vijanden, dan weer was het, of hij een zacht verwijt van hare lippen vernam, dat hij haar verlaten had, juist nu ze hem het meest noodig had. Allerlei vreeselijke dingen stelde hij zich voor en toch, wat er in zijne woning gebeurde, ging zelfs zijne verbeelding nog te boven.

II.

DE WOEDE BREEKT LOS.

Nauwelijks kregen de soldaten er de lucht van, dat Migault buiten hunne macht was of hunne woede kende geen grenzen meer. Zij besloten nu hun hart eens aan zijne zwakke, zieke vrouw op te halen. Zoo goed en kwaad als het ging, was zij reeds uit bed gekomen, om hare ruwe gasten te bedienen en terwijl zij zich naar eene andere kamer begaf om wijn te halen, wat men op hoogen toon van haar geëischt had, kwam een der soldaten haar achterna. Daar zij slechts met moeite zich voort kon slepen pakte hij haar op ruwe wijze beet, sleepte haar weer terug en sloeg haar zoo geweldig, dat zij half bewusteloos op den grond lag.

„Vooruit, rijt op,” bulderde nu een ander, „moët je daar blijven liggen, je hebt immers rust en warmte noodig” en meteen greep hij haar bij de schouders en slingerde ze in een hoek bij den schoorsteen.

„Ziezoo, moedertje, nu zullen we je eens heerlijk verwarmen.”

„Zoo, zijt ge daar, kleine?” sprak de generaal, toen 't meisje zich in nederige, afwachtende houding voor hem plaatste. „Ik was al bang, dat ik u niet weer zou zien.”

„Ik gaf u mijn woord,” was 't korte antwoord.

De generaal glimlachte. „Ge zijt jong en schijnt niet alleen een goed verstand, maar ook een opgewekt humeur te hebben. Nu, dat is een goed ding en ik vermoed, dat ge een uitstekende dienstbode voor me zult worden. Kom aan, we zullen er dadelijk de proef van nemen. Toon eens, wat ge kunt en maak een flink ontbijt voor me gereed.”

Katharina boog op zoo onberispelijke manier, dat de generaal er met welgevallen naar keek. 't Duurde niet lang of ze was al druk in de weer en verwonderlijk vlug kwam ze terug in de tent, een houten bak in de hand, en daarop 't gereed gemaakte ontbijt. De tafel werd gedekt, alsof 't van zelf sprak, voor twee personen, voor den generaal en den onbekende, want dit waren de eenige aanwezigen. Als Katharina niet zoo al haar aandacht aan 't werk had gegeven, zou ze zich zeker verwonderd hebben over de groote gemeenzaamheid, die er blijkbaar tusschen de twee mannen bestond, iets, dat toch wel vreemd was, waar de een de aanvoerder was van een groot, overwinnend leger en de andere, ten minste naar zijn kleeding te oordeelen, slechts een gewoon soldaat.

„Wat wijn, mijn kind,” riep de laatste en reikte haar zijn glas toe om dit te vullen. „Ge hebt een moedig hart,” voegde hij er bij. Toen, tot den generaal: „Wel, generaal, ge hadt haar moeten zien van nacht, zoekend tusschen de dooden naar haar weldoener, bleek en bevend, maar vol moed. Ge zoudt haar bewonderd hebben, zoo als ik heb gedaan.” En weer zich tot het meisje richtend: „Ge waart dus heel niet bang te midden van al die dooden?”

Katharina kreeg een kleur, toen ze zich zoo hoorde prijzen en blozend en eenigs-

zins verward, antwoordde ze: „Ik dacht aan geen vrees. 'k Dacht alleen maar aan mijn weldoener, den goeden mijnheer Skovronski, en wilde niet rusten, voor ik hem gevonden had.”

„Als dienstmaagd van een geestelijke moet ge zeker vaak dooden gezien hebben,” sprak de generaal. „Niet waar, 't was zeker van nacht niet voor de eerste maal?”

„'k Heb nog niet vaak een doode gezien,” antwoordde Katharina.

„Maar waarvoor zou ze ook bang geweest zijn?” zei de vreemde. Ze had niets te vreezen. Als ze nu nog haar pleegvader had moeten zoeken in 't midden van geveer en zwaard, onder 't gebulder der kanonnen, was 't wat anders geweest. 'k Zou dat zelfde vastberaden gezichtje wel eens willen zien te midden van een gevecht.”

„Ge hebt gezien, welken invloed de kogels der schildwachten op me hebben uitgeoefend,” glimlachte Katharina.

„Dat is waar generaal,” sprak de ander weer. „Daar is niets tegen te zeggen. Ze scheen er even weinig om te geven, als ik zelf zou gedaan hebben. Dit kind zal een vrouw worden met een edel, moedig hart. Sheremetief, wilt ge uw gevangene verkoopen?”

„En wat wilt ge dan met haar doen?” vroeg de generaal, die zorgvuldig vermeed, zijn gast met een titel of naam toe te spreken.

„Ik wil haar tot mijn vrouw maken. De vrouw van een soldaat! Daarvoor is ze in de wieg gelegd. — Wel, wat zegt gij zelf daar van, mijn kind?” ging hij voort, zich bij de laatste woorden tot het meisje wendend.

Deze scheen eenigszins in verwarring te geraken. Toen antwoordde ze: „Ik zeg, ik zeg,” — ze haperde, als vreesde ze iets verkeerd te zullen zeggen, „ik zeg, dat mijn keus niet moeilijk behoeft te wezen: ik zou liever de vrouw zijn van een soldaat dan de slavin van een generaal.”

(Slot volgt.)

Haar Bethlehem!

DOOR

J. SCHOUTEN.

I.

HET KIND IN DE KRIEBBE.

De dag spoedt ten einde.

De zon, die hare laatste gouden stralen werpt over de vlakke van Judea, daalt straks ter westerkimme.

Twee reizigers, blijkbaar vermoeid van den langen tocht, zien met verlangen naar het stedeke, ginds in de verte gelegen langs de helling dier groene heuvelen!

Waren ze maar in de groote herberg, daar, vóór de stadspoort! Dan hadden zij rust en een veilig onderkomen!

Vurig wenscht dat de man vooral, niet zoozeer voor zichzelf, maar allereerst voor zijne jeugdige vrouw, van wier krachten reeds zooveel gevergd is!

Reeds dagen tevoren hebben zij het eenvoudige Nazareth in Galilea verlaten, om naar Bethlehem te gaan, de aloude woonplaats van hun geslacht.

Want, deze armoedige reizigers zijn van vorstelijke afkomst. Koninklijk bloed stroomt door hunne aderen. Al was Jozef gewoon, zaag en beitel te hanteeren, toch vergat hij niet, dat eenmaal in handen zijner voorvaderen de gouden scepter had gerust. Hoe eenvoudig en nederig Maria ook zijn mocht, toch wist zij, dat David, de beroemde koning van Israel, die eenmaal als herdersknaap de velden Bethlehems van zijne liederen had doen weergalmen, haar groote voorzaat was.

Misschien dacht zij met weemoed terug aan die tijden van roem en grootheid, toen

haar volk zich nog niet behoefde te buigen onder het slavenjuk der vreemde heerschappij! Nu immers scheen het wel, dat Israels God Zijn volk verlaten had!

Maar neen, dat wist zij beter. Hij, die machtig is, had groote dingen aan haar gedaan. Hij had de nederigheid Zijner dienstmaagd aangezien en haar heerlijke beloften geschonken.

Op zekeren dag — denk u hare ontsteltenis — stond onverwacht een engel des Heeren voor haar.

Vriendelijk stelde de hemelbode haar gerust; hij had eene blijde tijding te brengen. „Wees gegroet, gij begenadigde onder de vrouwen!” zoo sprak hij tot haar. Voorts deelde Gabriël haar mee, dat zij een Zoon zou ontvangen, wiens naam zij zou noemen Jezus. Hij zou de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden en den troon bestijgen van zijnen vader David, om over het huis Jacobs te regeeren tot in eeuwigheid!

Welk eene eer! De Messias, de Christus, op Wien Abraham, Izak en Jacob hadden gehoopt, van Wien David jubelend had gezongen, Wiens komst de profeten vol verrukking hadden voorspeld, zou haar zoon zijn! Voortaan zouden haar zalig spreken al de geslachten!

Inmiddels zijn de beide reizigers Bethlehem genaderd, waar hun echter eene bittere teleurstelling wacht.

De groote herberg of Kahn is geheel gevuld. Alle plaatsen zijn reeds ingenomen door andere reizigers, vroeger aangekomen.

Maar is er dan niemand in Bethlehem, die hen wil ontvangen? Ook de stad is vol vreemdelingen; nergens is plaats.

Hoe smartelijk dit Jozef ook vallen moest,

Zij brachten ze naar den zolder, waar ze onder het vuile goed verborgen werden.

Nauwelijks waren de soldaten binnen of het onderzoek begon, en niet alleen in dat huis, maar ook bij de dames, die er naast woonden, omdat men wist, dat ze hulp boden.

Het doel, van hun zoeken was, Migault en zijne vrouw te vinden.

Op wonderlijke wijze wist God hen echter te bewaren. De beide kleine meisjes, die zich bij hare moeder bevonden waren den ganschen dag zeer lastig geweest, maar hadden in de drie uren, dat ze daar onder het linnengoed verborgen waren, al buitengewoon te keer gegaan, zoodat de moeder in doodsangst verkeerde. Zoodra echter de soldaten met den pastoor binnenkwamen werden ze doodstil en toen de vervolgers op den zolder gekomen waren, lagen ze met moeder zoo stil als muisjes, zoodat de soldaten niet het minste vermoeden hadden, dat onder het linnen vluchtelingen te vinden waren. De vijanden konden dus onverrichter zake vertrekken.

Toen de pastoor met de dragonders Migaults woning binnentraden, liep de kleine Piet, die nog maar vier jaar was hen schreiende in den weg, terwijl hij luidkeels met betraande oogen om zijne moeder riep. Een der soldaten pakte den kleinen stumpert beet, lichtte hem van den grond en slingerde hem met geweld van het eene eind der kamer naar het andere. Dat de kleine dreumes geene enkele wond er van gekregen had was zeker wel een bewijs, dat Gods Vaderoog over den kleine waakte. Luid gillende vloog hij den tuin in en trachtte in een donker laantje, aan beide zijden met struikgewas bezet, te ontvluchten. Eene oude vrouw, die in de buurt woonde, zag den kleinen snuiter, nam hem mee naar huis en verzorgde hem dien nacht.

Grootmoeder die bij den aankomst der soldaten in de keuken was, snelde terstond de straat op, nam daar nog vier van de kinderen mede en vluchtte in een naburig huis.

De pakjes, die de moeder met zooveel zorg in orde gemaakt had werden door de soldaten in bezit genomen, die nu tegelijkertijd met het vernielingswerk een aanvang maakten. Bedden, vaatwerk alles werd verscheurd, vertrapt of verkocht. Een der burens, een protestant, die weer tot de Roomsche kerk teruggekeerd was, kocht een gedeelte, dat hij betaalde met eenige kannen wijn, waar hij mee in de war zat, zoodat de pastoor en de soldaten zich eerst nog eens aan een flinke zwelgp partij konden overgeven. Daarna werden er timmerlieden gehaald, om alles kort en klein te slaan, wat niet verkocht kon worden. De beschotten werden nu aan plinters gehakt, de zes en dertig ramen stuk geslagen en de deuren vernield.

Op den zolder kon de ongelukkige moeder alles hooren, niet alleen de verwoesting van haar huis, maar ook de jammerkreten van den kleinen Piet en de vreeselijke vloeken en verwenschingen der soldaten. Midden in den nacht kon zij met hare kinderen den zolder verlaten om zich naar de buurvrouw te begeven, die het jongste kind in bewaring had en dat slechts drie maanden oud was. Daar zag de moeder haar stervend kind voor het laatst. Zij mocht er niet lang bij blijven. wilde ze geen gevaar voor haar eigen leven loopen en daarop moest zij in ieder geval bedacht zijn, want haar talrijk kroost, kon hare hulp nog niet ontberen. Een hartverscheurend oogenblik was het, toen die zorgdragende moeder voor altijd hier op aarde afscheid van haar lieveling nam, om zich naar den predikant te begeven, ten einde daar iets van haren echtgenoot te vernemen. Wie beschrijft dan ook hare ongerustheid, toen de prediker volstrekt geene inlichtingen kon geven.

Migault was intusschen met het paard van den predikant op de terugtocht, vergezeld van den trouwen Jan Dillo en een jongeling, toen ze plotseling een dragonder zagen aankomen. Deze hield hen staande en vroeg hen met de grofste vloeken, of ze Roomsche waren. Uit het gesprek bleek al spoedig, dat Migault het veiligst deed,

niet naar zijn huis te gaan. Toen de ruiter vertrokken was, verzocht Migault den jongeling het paard bij den predikant terug te brengen, terwijl hij nu zelf met zijn vriend Jan zich naar het huis van het echtpaar begaf, waar zijn jongste kind was.

Hier vernam hij, hoe zijne vrouw naar hem zocht en hier nam ook hij afscheid van zijn stervend kind. Dienzelfden nacht overleed de kleine.

Toen de pastoor van Mougou den anderen morgen vernam, dat het jongste kind van zijn slachtoffer gestorven was, begaf hij zich dadelijk naar het brave echtpaar en beval hen dat zij het lijkje voor de honden zouden werpen. Bevreesd voor de verschrikkelijke bedreigingen van dien zoon van Belial beloofden ze het te doen, maar 's nachts brachten ze het in alle stilte naar het kerkhof der Protestanten. Vier dagen later vernamen de ouders den dood van hun kind.

Eindelijk hadden Migault en zijne vrouw elkander teruggevonden. Jan Dillo had de kinderen opgezocht en bracht er drie mee, de twee oudsten en den kleinen Piet. Lodewijk en Lena waren met grootmoeder bij een vriend gebleven. Migaults vrouw besteeg met de kleine Elizabeth het paard, Pieter en Marie werden in twee manden, die op zij van het dier hingen, geplaatst, terwijl Migault met de beide oudste kinderen, te voet volgde.

Te middernacht kwamen ze aan eene boerderij, waar een hunner vrienden woonde. Hier vertoefden ze eenigen tijd, tot Dillo al de kinderen en grootmoeder er heen gebracht had.

In dien tijd begaf Migault zich weer naar Mougou, om zoo mogelijk kleeren en meubelen terug te koopen, maar bijna niemand wilde iets afstaan. Zelfs zij, die hem geld schuldig waren, weigerden hem

te betalen. Toch kon hij zeggen, dat het hem noch zijn gezin aan iets ontbrak.

Hoewel half gekleed en van alles beroofd leden ze noch kou, noch honger. God zorgde voor alles.

De vervolging werd onvermoeid voortgezet. Rooven, plunderen en mishandelen was aan de orde van den dag en niet alleen door de soldaten, maar ook de burgers hielpen dapper mee.

Mevrouw de la Bessière had nauwelijks gehoord, dat Migault met zijn gezin in nood verkeerde, of zij stelde terstond haar kasteel te zijner beschikking. Zij zorgde tevens, dat het de arme vluchtelingen aan niets ontbrak.

Toen ze hier eenigen tijd geweest waren en de soldaten zich gereed maakten het midden van Poitou te verlaten om zich naar beneden-Poitou te begeven, kwam het bevel, dat de troepen moesten terugtrekken. De Hugenoten kregen daardoor een oogenblik verademing.

In dien tijd kreeg Migault van den kerkeraad van Mauzé de uitnoodiging zich daar te vestigen. Eerst wist hij niet wat te doen. Twintig jaren had hij te Mougou gewoond en daar veel zegeningen genoten, zoodat hij er ernstig over gedacht had, opnieuw zich daar te vestigen. Maar eindelijk wist de kerkeraad van Mauzé hem over te halen en weldra vertrok hij met zijn gezin naar zijne nieuwe standplaats. Toch was hij niet opgetrokken, alvorens des Heeren aangezicht te zoeken en Hem te smeecken met zijn gezin op te trekken.

Nauwelijks was hij daar, of van alle kanten zonden de Protestanten hunne kinderen, om door hem onderwezen te worden.

Gelukkige dagen waren er weer aangebroken.

(Wordt vervolgd.)

Niet lang daarna had de gezant een brief te schrijven aan een zijner vrienden te St. Petersburg en hier in kon hij niet laten, melding te maken van de ontmoeting. Door een samenloop van omstandigheden kwam deze brief in handen van den Czaar, die onmiddellijk aan den Gouverneur van Riga last gaf, den man uit de herberg op te sporen. De Gouverneur nam zulke maatregelen, dat de vreemdeling spoedig ontdekt werd. Hij bleek te zijn de zoon van een edelman uit Leithauwer, die gesneveld was in de Poolsche oorlogen, nalatende twee kinderen, een jongen en een meisje, toen nog in de wieg.

Peter sprak inderdaad waarheid, toen hij zeide, dat hij nooit iets deed zooals andere menschen, want de wijze, waarop hij den vreemdeling bij zich deed komen was ook een zeer eigenaardige. Hij liet hem gevangen nemen onder beschuldiging van een voorgewende misdaad. Als een gevangene werd de veronderstelde bloedverwant zijner vrouw aan zijn hof gebracht, hoewel er geheime bevelen aan zijn oppassers waren gegeven om hem goed te behandelen.

Toen de vreemdeling ondervraagd werd, werd de Czaar zoo overtuigd, dat hij Katharina's broeder was, dat hij hem tot zich riep, zeggende: „Kom hier, en kus de hand van de Keizerin en omhels uw zuster.”

Naar men zegt, viel de Keizerin van verassing in zwijm. Toen ze weer bij kwam riep de Czaar: „Maar 't spreekt vanzelf, indien uw broeder bekwaamheden bezit en verdienste bezit, zullen we zien iets van hem te maken. Steekt er niets in hem, dan

moeten we hem aan zijn lot overlaten.”

Te oordeelen naar 't vervolg, stak er werkelijk verdienste in dien broeder, want we vinden hem later tot graaf verheven en gehuwd met een dame van aanzienlijke geboorte. De lotgevallen zijner jeugd zijn niet bekend, maar wie ook zijn opvoeders mogen geweest zijn, zeker zijn ze met zijn afkomst bekend geweest, anders kon hij nooit vermoed hebben, dat de weeze, die Peter de Groote huwde, zijn zuster was.

De Czaar stierf in 1725 en liet aan Katharina den titel van Keizerin, die ze met waardigheid heeft gedragen. Na een regeering van twee jaar en eenige maanden stierf ze den 27en Mei 1727 op den leeftijd van 38 jaar.

De liefde en dankbaarheid, aan haar pleegvader betoond was voor haar geweest de eerste aanleiding tot het hooge aanzien, waartoe ze opklom. Zeker, niet ieder wordt voor zijn liefde beloond met een kroon. 't Is ook niet noodig. Al het aardsche schoon, zelfs een vorstenkroon, is vergankelijk. En wie waarlijk lief heeft, heeft niet lief om loon of gewin. Van nature is de mensch geneigd, God en zijn naaste te haten; alleen hij, die God heeft lief gekregen als het Hoogste Goed, heeft ook zijn naasten lief met een wezenlijke liefde, die zichzelf niet zoekt en geen eigen voordeel op 't oog heeft. En die Gods liefde in Christus hebben leeren kennen en voor zichzelf hebben aangenomen, gaan naar 't eeuwige land der liefde, waar een gouden onverwelkelijke kroon hun hoofd zal sieren, zoo schoon, dat elke aardsche kroon daarbij in 't niet verzinkt.

DE STERVENDE LEEUW.

Eene fabel van Lessing.

Een oude leeuw lag machteloos voor zijn hol en verwachtte ieder oogenblik den dood. De dieren, wier schrik hij vroeger geweest was, betreurden hem niet, maar waren veel-

eer blijde, dat zij eindelijk van dien vreeselijken vijand verlost waren. Eenigen hunner, die hij tevoren meermalen vervolgd had, wilden nu ook hunnen haat jegens

em betoonen. De arglistige vos krenkte em met bijtende redenen; de wolf voegde em allerlei schimpwoorden toe; de os liet hem met zijne horens; het wilde zwijn erwondde hem met zijne slag tanden, en zelfs de ezel sloeg hem met zijne hoeven. Het edele paard alleen bleef zwijgend staan en deed den ongelukkigen leeuw niets, of

schoon deze zijne moeder verscheurd had. Toen zeide de ezel: „Wilt gij den leeuw ook niet een klap om de ooren geven?” „Och neen,” antwoordde het paard, „ik acht het beneden mijne waardigheid, mij te wreken op een vijand, die mij niet meer schaden kan.”

A. DE JONG.

OPPASSEN IS DE BOOSCHAP.

(Raadsels buiten mededinging.)

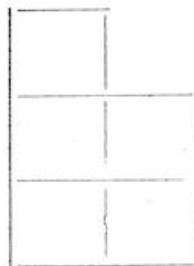
1.

Gij hebt het hier bedoelde woord
 Waarschijnlijk zelden nog gehoord,
 Dat durf ik vast vertrouwen;
 Het maakt in 't Oude Testament
 Ons ergens, maar slechts eens, bekend
 Met een der schoonste vrouwen.
 1, 10, 11, 12 is een geluid,
 Dat dikwijls daadlijk kwaad ontsluit,
 Vooral bij jonge menschen.
 12, 7, 1 doet altijd pijn;
 8, 2, 4, 3 zeer lekker fijn
 Kunt gij des zomers wenschen.
 6, 4, 5 is een nuttig beest
 8, 7, 9 is geweest
 Uw allereerste eten.
 Met 9, 2, 5 schrijf ik dit;
 3, 10, 5 zag ik nimmer wit,
 't Wordt in geen tuin vergeten,
 Zegt gij tot 't beest van groote kracht,
 Met kloeke stem een 12, 10, 8,
 Het paardje loopt of keert zich.
 Sla, zoo gij wilt, uw Bijbel op,
 Daar vindt gij 't woord in 't boek van Job,
 Kapittel twee en veertig.

2.

Vier letters vormen heel mijn woord;
 Mijn beide laatsten zijn het oord,
 Waar Abraham eens heeft gewoond;
 't Woord, dat mijn laatste drie u toont,
 Is een gedeelte van den tijd,
 Door menigeen met angst verbeid.
 En mijn geheel noemt u een man,
 Die niet ver van u wonen kan.

3.

Welke drie lucifers moeten weggenomen worden om slechts drie vierkantjes over te houden?

4.

Wie noemt mij een berg in Kanaän's land,
 Die staat met Gods zegen in 't nauwste
 [verband?

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMa. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

Bladz.

J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

I N H O U D.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

Bladz.

J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

Bladz.

J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

I N H O U D.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRIJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

Bladz.

J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

INHOUD.

	Bladz.
J. J. KNIERIM. Moeders laatste bede. (Met plaat)	1.
J. DE JAGER TZN. Zusje en Broertje	7.
J. SCHOUTEN. Door liefde behouden	8, 25, 49, 73, 97, 121, 145.
J. K. De leugen gestraft	10.
B. H. KORFKER. Een lange Spoorweg	11.
J. KUIPER. De geschiedenis van een Herdersknaap	12, 34.
A. DE JONG. Nieuwjaarsmorgen	14.
J. JANSSEN JR. De kleine Onderwijzeres. (Met plaat)	17.
D. VELTMAN. Alleen door Gods genade	18.
A. BERGSMA. Werken, Eten, Snoepen	20.
Z. J. KONING. Oppassen is de boodschap 23, 46, 71, 95, 119, 143, 167, 191, 215, 239, 262, 283.	
J. J. WOLBEEK. Naar het Noorden	28, 92, 111.
G. VAN AS. Waarom Jo moeder's hoed niet mooi vond (Met plaat)	30.
J. SCHOUTEN. Zacheüs in den vijgeboom	37.
P. W. J. KRJNEN. Eene benauwde geschiedenis, die echter nog al goed afloopt	38.
J. K. Dankbaarheid van een Turkschen slaaf	40.
P. BROUWER. Twee Weezen.	41, 61, 80, 104.
A. Gehoorzaam tot den dood	53.
WILHELM VAN NOORDER. Het Schildertje (Met plaat)	54.
J. K. De Koning der Kikvorschen	57.
W. BUSSEMAKER. Maarten Luther	58, 116, 138, 161, 193, 272.
G. VAN AS. De oude Molen	66.
Z. J. KONING. Het Konijn	69.
W. R. RINTJEMA. Het nut en de levenswijze van het Konijn (Met plaat)	70.
J. Paaschfeest-vermaken	76.
B. H. KORFKER. Hoe men zich vergissen kan	77.
L. Paaschlied	86.
A. DE JONG. Bonifacius, de Apostel der Duitschers	88.
J. K. Alma of Alle man	91.
J. JANSSEN JR. De kleine Ziekentroosters (Met plaat)	100.
D. VELTMAN. Lenteliedje	103.
————— Vogelnestjes uithalen	109.
J. F. BUISMAN. De weg naar den Troon	113, 140, 163, 187, 211, 234.
A. De Nacht.	122.
WILHELM VAN NOORDER. Hoe Jan een bok kreeg (Met plaat)	123, 151.
J. DE JAGER Tz. In Zwitserland	127.
B. H. KORFKER. Iets over de Politie-agenten in Japan	129.
J. SCHOUTEN. David en Goliath	132.

	Bladz.
J. KUIPER. Van vrienden tot vijanden	133, 159, 177.
J. JANSSEN JR. Iets over den tijger	136.
A. DE JONG. Eerlijk maakt rijk	147.
A. De Heere onze Banier	148.
B. O. Naar den Hemel (Met plaat.)	149.
C. DE BRUIJN. Het Pleegkind	155.
J. BROEKHUYSEN. Rudolf en zijn Bokkewagen (Met plaat.)	169.
T. A. De Negerknaap	174.
D. VELTMAN. Vertrouwen op God	175.
A. DE JONG. De Hond in het water	176.
Gedachten van een Ezel over de Kermis	181.
J. F. BUISMAN. Moeders hulp (Met plaat.)	183.
J. DE JAGER Tz. Toch visschen	186.
G. VAN AS. Alle begin is moeilijk	196.
J. J. WOLBEEK. Per Diligence	197.
C. DE BRUIJN. In bange dagen	200, 224, 252, 276.
A. De laatste strijd in het Colisaeum	204.
J. BROEKHUYSEN. Kleine George (Met plaat.)	207.
B. H. KORFKER. Eene Japansche vertelling	208.
J. SCHOUTEN. Naar Bethlehem !	217, 241, 265.
J. JANSSEN JR. De kleine Zwerver	220.
J. BROEKHUYSEN. Geurt en Mieke (Met plaat.)	221.
C. BROUWER. De Koning en de Boer	228.
J. F. BUISMAN. De jonge Avonturier (Met platen.)	230, 246.
A. DE JONG. De stervende Leeuw	238.
————— Mijn Vaderland	245.
S. STEENSMA. Een verloren Stad	250.
WILHELM VAN NOORDER. Die bidt, die ontvangt (Met plaat.)	258.
D. VELTMAN. In den sneeuwstorm	281.

